

10 Я азъ оумрехъ: и заповѣдь та коаго (ми се даде) за животоу. Она ми се намери за смѣрть.

11 Защото грѣхъ, понѣже зема причина чрезъ заповѣдь та, прелести ме, и съ неа ме оумертви.

12 Затова прочее законо е сватъ, и заповѣдь та е свата и праведна и добра.

13 Добро то ли прочее каде мене смѣрть; да не даде бгъ! но грѣхъ: да се покаже грѣхъ, понѣже ми производи чрезъ добро то смѣрть. За да бже по премногу грѣшенъ грѣхъ чрезъ заповѣдь та.

14 Понѣже знаеме, защо законо е адуовенъ: а азъ самъ тѣлесенъ, защото самъ продаденъ подъ (власть та) на грѣхъжтъ.

15 Защото азъ самъ не раздмѣвамъ онава шото стрѣвамъ: защото не стрѣвамъ онава шото искамъ: но онава шото ненавидимъ, него стрѣвамъ.

16 Я ако ли стрѣвамъ онава, коѣто не искамъ, исповѣдавамъ (съ това) защо законо е добро.

17 И сега вече не стрѣвамъ азъ това, но (стрѣва го) грѣхъ, който живее въ мене.

18 Понѣже (азъ) знамъ че не живѣе въ мене (сирѣчь въ тѣло то ми) добро то:

понѣже хотѣние имамъ (за да стѣримъ добро), но способъ не нахождамъ да го стѣримъ.

19 Защото (азъ) не стрѣвамъ добро то, коѣто искамъ: но зло то, коѣто не искамъ него стрѣвамъ.

20 Я ако (азъ) стрѣвамъ онава, коѣто не искамъ, не стрѣвамъ го вече азъ, но грѣхъ, който живѣе въ мене.

21 Азъ прочее намѣрѣвамъ тоа законъ (въ себе си), защо когаго искамъ да стрѣвамъ добро то зло то е прилѣпено за мене.

22 Понѣже (азъ) се оуслаждавамъ въ законатъ Бжій по видтрениемъ человекъ:

23 Но видимъ другъ законъ въ мои те оуды който се бори съ законатъ намѣнатъ оумъ, и зема ме робъ на грѣхъовншатъ законъ, който е въ мои те оуды.

24 Бѣденъ самъ человекъ азъ: кой ще да ме избави ш това тѣло на чѣла смѣрть;

25 Благодаримъ бга (моого) чрезъ Исуса Христа Гда нашего, прочее азъ самъ съ оумжтъ си работимъ на Бжятъ законъ: а съ тѣло то на законатъ грѣхъовнш.

ГЛАВА II.

Бжя прочее никое шедженіе нема на она, който